

[Jensen (Aale).]

naar han i 1919 gik med til konjunkturbestemte Afgifter, fordi han den Gang ansaa dette for at være en god Reform, saa netop vil forlade den nu, da vi er kommet ind i en Tid, der er meget vanskeligere end Tiden den Gang. Det ærede Medlem ser for øvrigt ganske forkert paa det, naar han siger, at det er Statshusmændenes Selvstændighed, der herved ofres, for det er det stik modsatte, der sker. Hvilken Selvstændighed er der ved at have en Prioritet at skulle betale Renter af, naar det er en umuligt at betale dem? Og ligger der nogen Sikkerhed i det? Det er heller ikke rigtigt, at den foreslaaede Ordning vil blive til økonomisk Vinding for Statshusmændene. Det er ganske vist en øjeblikkelig økonomisk Vinding for Statshusmanden at indføre den konjunkturbestemte Afgift, men han skal jo betale mere, naar Konjunkturerne gaar opad, og derved udlignes Forholdet i det lange Løb — det kan man vel gaa ud fra. Hvis det ærede Medlem kender en Auktionsholder og vil spørge ham, om han ved en Auktion helst vil give Kredit til den Mand, der skal svare mere, end hans Evne rækker, eller til den Mand, som har faaet sin Rentebetaling nogenlunde sat i Forhold til sin Indtægt; tror jeg nok, det ærede Medlem vil faa den Besked, at Auktionsholderen vil vælge den Mand, som skal svare Afgift i Forhold til de øjeblikkelige Konjunkturer.

Det ærede Medlem mente, det var uheldigt at gennemføre en saadan Ordning for en længere Aarrække, fordi der derved skabtes Usikkerhed. Den højtærede Landbrugsminister har allerede svaret herpaa; jeg understreger det blot, fordi jeg synes, det maa være klart for alle, at er der noget, der skaber Usikkerhed for Husmændene, er det netop en Ordning som den, den konservative Ordfører gør sig til Talsmand for, nemlig at man skulde give Rentelettelse for et enkelt Aar. Hvad skal man nemlig saa til næste Aar og det næste Aar igen? Nej, det gælder netop om at faa lagt en Plan, der kan gælde frem i Tiden, saa at man ved, at ens Ydelser staar i Forhold til Priserne paa de Produkter, man frembringer. Der kunde jo — det har det ærede Medlem og jeg drøftet for — tages mange andre Ting med end dem, der er nævnt i Lovforslaget, saaledes som den højtærede Landbrugsminister ogsaa var inde paa. Der kunde tages Havesager med, andre Kornsorter, Æg o. s. v., men jeg vil i Tilslutning til den ærede Ordfører for det radikale

Venstre og den højtærede Landbrugsminister sige, at det sikkert er uklogt at tage for mange Ting med, for saa vil det hele let blive til en Æggekage, og det var ikke det, vi skulde have; vi skulde have noget, der kunde bruges i Fremtiden.

S. Rasmussen: Den ærede Ordfører for det radikale Parti udtalte, at saadan som Forholdene var for Statshusmændene, kunde det ikke blive ved at gaa, for saa kunde det komme dertil, at Staten maatte overtage en Del af Brugene, og deri saa det ærede Medlem en stor Ulykke. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Men samtidig med at Staten nu bringer ganske betydelige Lettelser for disse Brug, hvad vi fra vor Side vil være med til, maa man ikke overse, at der kan være en Mængde andre Brug, baade Husmandsbrug og andre Landbrug, som lider den Skæbne, man er saa betænkelig ved skal overgaa Statshusmændene. Jeg nævner kun dette, fordi jeg tror, at man fra Regeringens Side ogsaa maa tænke en lille Smule paa andre Landbrugere i Øjeblikket.

Jeg hørte den højtærede Landbrugsminister sige, og det paaskønner jeg naturligvis, at mine Udtalelser var meget velvillige. Og det er rigtigt, det var de, men jeg tror dog ogsaa, de var saa klare, at den højtærede Minister maa kunne forstaa, at saaledes som dette Forslag foreligger, kan det ikke vente Støtte fra vor Side. Mere Velvillie har jeg i hvert Tilfælde ikke udtalt.

Fra flere Sider har man talt om Husmændenes Selvstændighed; den højtærede Landbrugsminister mente, at det var en Fordel for Husmændene, at de ikke kunde faa mere Kredit, og den ærede Ordfører for Venstre mente, at Kredit slet ikke vilde være udelukket efter dette Forslag. Ja, saa maa jeg rigtignok sige, at saa forstaar jeg det ikke. Saaledes som Forslaget er affattet, tror jeg dog, man maa indrømme, at selv om en Husmand sidder og klarer sig ret godt, har en Auktionsholder ikke juridisk Ret til at give ham Kredit. Derfor kan jeg ikke se andet end, at man fratager disse Husmænd deres Selvstændighed; det er rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister sagde, at det er ikke dem alle — det har jeg heller ikke sagt —, men en Del af dem berøver man Selvstændigheden.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at man maaske var gaaet for vidt og kunde indskrænke sig til blot at tage Kornet med i Beregningen. Jeg forstod i hvert Fald Ministerens Udtalelse saaledes,